

Materiały liturgiczne

**XII DZIEŃ SOLIDARNOŚCI
Z KOŚCIOŁEM PRZEŚLADOWANYM**

8 listopada 2020 r.

**REPUBLIKA
ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA**

Pomoc Kościołowi w Potrzebie
Warszawa 2020

Redakcja

Ks. prof. UKSW dr hab. Waldemar Cisko
ks. dr Andrzej Paś
ks. Paweł Antosiak

Grafika

Michał Banach

Republika Środkowoafrykańska

73,5%

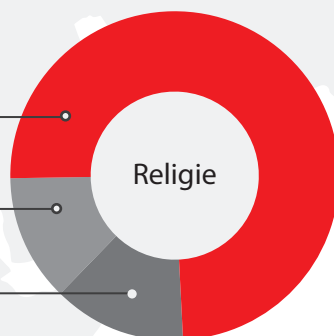
chrześcijanie

13,8%

muzułmanie

12,7%

inne

Liczba ludności ogółem: **5,6 mln**

Liczba chrześcijan: **4,11 mln**

Populacja kraju zwiększyła się od czasu odzyskania niepodległości niemal 5-krotnie. W 1960 RŚA liczyła 1 232 000 mieszkańców, a w 2017 ponad 5,6 mln. Na ludność kraju składa się ponad 80 grup etnicznych. Każda z nich posługuje się własnym językiem. Do największych grup etnicznych należą: Banda, Gbaja, Sango, Ngbandi (w tym Yakoma), Manja, Fulani i Ngbaka.

Nową konstytucję Republiki Środkowej Afryki (RŚA) zatwierdzono w referendum 13 grudnia 2015 r. i ogłoszono 30 marca 2016 r. Oznacza ona koniec przemian politycznych, które nastąpiły po kryzysie z marca 2013 r., kiedy rebelianci z koalicji Seleka przejęli stolicę i objęli władzę w kraju. Konstytucja zastąpiła kartę przejściową, obowiązującą od lipca 2013 r. Preambuła nowej konstytucji uznaje religijną i kulturową różnorodność narodu środkowoafrykańskiego. Artykuł 8. gwarantuje „wolność sumienia, zgromadzeń, swobodnego praktykowania wiary” oraz zabrania „wszelkich form religijnego fundamentalizmu i nietolerancji”. Artykuł 18. głosi świecki charakter państwa. Umowę ramową ze Stolicą Apostolską, będącą odpowiednikiem konkordatu, rząd RŚA podpisał 6 września 2016 r.

Grupy wyznaniowe, z wyjątkiem wyznawców religii tradycyjnych, podlegają obowiązkowi rejestracji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Bezpieczeństwa Publicznego. Można spotkać się z odmową rejestracji, jeśli grupa zostanie uznana za zagrożenie dla moralności publicznej i/ lub spokoju społecznego. Procedura jest bezpłatna i zapewnia oficjalne zatwierdzenie wyznania oraz płynące z tego korzyści, w tym ulgi podatkowe. Nie ma kar dla grup, które się nie zarejestrują. Zezwolenia na pobyt dla ekspatriantów pracujących z organizacjami religijnymi można odnowić bez większego wysiłku. W ciągu ostatnich kilku lat do RŚA napływały nowe grupy religijne, zwłaszcza Kościoły zielonoświątkowe, które bez przeszkód odprawiały nabożeństwa. W niektórych przypadkach udostępniano oficjalne budynki rządowe, jak Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Bangi, do publicznych ceremonii religijnych. Nauka religii nie jest obowiązkowa, ale w większości szkół jest dostępna. Kościół katolicki posiada sieć szkół we wszystkich dziewięciu diecezjach w kraju. Koordynuje je Stowarzyszenie Szkół Katolickich w Republice Środkowej Afryki - Écoles Catholiques Associées en Centrafrique (ÉCAC), zgodnie z protokołem ustaleń podpisanych z Ministerstwem Edukacji. Cudzoziemcy pracujący w ÉCAC otrzymują bezpłatne pozwolenie na pobyt. Państwowy Uniwersytet w Bangi ma przy swoim kampusie duszpasterstwo katolickie, prowadzone przez jezuitów, oferujące szeroki zakres działań duszpasterskich i kulturalnych. Główne święta chrześcijańskie - Wielki Piątek, Wielkanoc, Wniebowstąpienie, Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny, Wszystkich Świętych i Boże Narodzenie - to święta państwowe. Od 2017 roku główne święta muzułmańskie - Eid al-Fitr i Eid al-Kebir - również są świętami państwowymi.

Na początku 2016 r., po kilku miesiącach pokoju, kraj ponownie pogrążył się w konfliktach na tle wyznaniowym, rozpoczętych w 2012 r. Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej oszacowało liczbę przesiedleńców wewnętrznych: na 7 stycznia 2018 r. to 630 000 osób, a kolejne 545 000 uchodźców zliczono w sąsiednich krajach. To najwyższe liczby od początku kryzysu. Jednak to nie jedyna rana RŚA. Choć edukacja w Republice Środkowoafrykańskiej jest darmowa, a obowiązek szkolny obejmuje dzieci w wieku 6-14 lat, to jednak poważnym problemem jest wysoce rozpowszechniona praca dzieci. Według UNICEF 63,5% dzieci w wieku od 5 do 14 lat musi pracować. Zjawisko jest szczególnie widoczne w regionach wiejskich. Dzieci pracują w rolnictwie, górnictwie diamentów, jako pomoc domowa, przy hodowli bydła, a także przy utrzymaniu dróg. Są również zmuszane do pracy w kopalniach uranu, gdzie przyjmują śmiertelne dawki zanieczyszczenia. Kolejnym problemem jest analfabetyzm. Wśród mężczyzn w wieku 15-24 lat wskaźnik alfabetyzacji wynosi 72,3%, a wśród kobiet w tym samym przedziale wiekowym 59,1%. Wśród dorosłych ponad połowa nie

umie czytać ani pisać. Dodatkowo szacunki ONZ mówią, że około 11% populacji w wieku od 15 do 49 lat jest nosicielem wirusa HIV.

RSA to jeden z najbardziej niebezpiecznych i najmniej bezpiecznych krajów na świecie. W ostatnim czasie doszło do wielu aktów dyskryminacji i brutalnych ataków, w tym zabójstw odwetowych między różnymi społecznościami. W Bangi przemoc udaje się opanować stosunkowo szybko, poza stolicą jest to niemożliwe. Przywrócenie pokoju zależy od szybkości interwencji podejmowanych przez misję ONZ (MINUSCA) i stopnia pośrednictwa Kościoła katolickiego. Dlatego władze Kościoła zwały do zaprzestania przemocy na tle religijnym. W odpowiedzi na napaść z 4 października 2016 r. kardynał Dieudonné Nzapalainga, arcybiskup Bangi, 12 października poprowadził pokojowy marsz, wiodący z Trzeciej Dzielnicy do PK5 i z powrotem. Spotkał się z członkami grup zbrojnych, w tym Abdoulem Dandą, który przekazał mu męczyznę przetrzymywanego przez dwa tygodnie jako zakładnika. Akcje milicyjne często powodują odwet między grupami religijnymi, a ofiarami niejednokrotnie padają chrześcijanie. Podjęto jednocześnie niezwykle inicjatywy, mające na celu poprawę stosunków między wspólnotami chrześcijańskimi i muzułmańskimi. Po tym, jak 11 lutego 2016 r. lokalni liderzy z PK5 i Boeinga podpisali pakt o nieagresji, muzułmanie zyskali dostęp do korzystania ze swojego cmentarza w Boeingu, znajdującego się pięć kilometrów od PK5.

Wobec braku dialogu międzywyznaniowego w kraju dochodziło do szeregu kradzieży, uprowadzeń i zniszczeń materialnych. W piątek, 22 września 2017 r., około godziny 16:00, bojówki Antybalaka przybyły, aby ukraść kozy w wiosce Caf-Bangui, zabijając przy tym 40 osób. Dzień później oddziały Seleka zaatakowały wioskę Mbingo, 10 kilometrów od Kembé. Kościoły katolicki i ewangelicki w Kembé chroniły wielu przesiedleńców z Caf-Bangui, których milicja zmusiła do opuszczenia kościelnych murów. 10 października Kembé zostało ostrzelane. W walkach, które rozpoczęły się o 4:00 rano i trwały do południa, zginęło 150 osób. Księża ubolewali nad faktem, że wielu katolików oraz kilku radnych parafialnych i katechetów dołączyło do Antybalaki i zwróciło się przeciwko nim. Ostatecznie opuścili Kembé, aby ratować życie. Episkopat RSA konsekwentnie zaprzeczał, że konflikty w kraju miały charakter religijny, bowiem należy wskazać, iż w około 80 procentach na terenie kraju działają różne ugrupowania zbrojne, gdzie konflikt wciąż narasta.

Republika Środkowoafrykańska potrzebuje przede wszystkim wewnętrznego pokoju, dzięki któremu można zbudować lepszy kraj. Nasi bracia i siostry z RSA potrzebują naszego wsparcia duchowego i materialnego. Dlatego - podarujemy im nadzieję!

Wprowadzenie do Mszy św.

(XXXII Niedziela Zwykła)

Przeżywamy dzisiaj w Kościele w Polsce XII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. W tym roku pragniemy zatrzymać się wraz ze Stowarzyszeniem „Pomoc Kościołowi w Potrzebie” nad sytuacją chrześcijan zamieszkujących Republikę Środkowej Afryki. Tam cierpienie ma twarz milionów naszych braci i siostr w wierze umierających z głodu. Twarz tysięcy dzieci zmuszanych do niewolniczej pracy w kopalniach diamentów i uranu. Tysiący rodzin, które z obawy przed rebeliantami muszą opuszczać swoje domy, by chronić najbliższych.

Dzisiaj w Ewangelii usłyszymy przypowieść Jezusa o pannach roztropnych i nieroztropnych. Dobro, które czynimy wobec najbardziej potrzebujących, jest mądrością gromadzącą oliwę miłości, by, gdy przyjdzie spotkać nas Oblubieńca, On zastał nas przygotowanymi. Pomóżmy naszym braciom i siostram zamieszkującym Republikę Środkowej Afryki i wszystkie obozy dla uchodźców, w których schronili się ratując swoje życie i najbliższych, godnie oczekiwać na spotkanie Jezusa Chrystusa, w którego wspólnie wierzymy. A przez miłość im okazaną, wsparcie i modlitwę, również siebie przygotowujemy na to spotkanie.

Na początku tej Eucharystii za wszystkie nasze grzechy, za każde zaniedbanie miłości, przepróśmy Boga.

XII DZIEŃ SOLIDARNOŚCI Z KOŚCIOŁEM PRZEŚLADOWANYM

8 listopada 2020 r.

Kazanie dla dorosłych

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie !

Kolejny Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym, który obchodzimy już po raz dwunasty w Polsce, to okazja, aby przekazać serdeczne podziękowanie za dobro, jakie stało się możliwe w ubiegłym roku, kiedy to modliliśmy się i wspieraliśmy materialnie Sudan Południowy. Dzięki życzliwości czcigodnych Księży i ofiarności Wiernych mogliśmy zakupić żywność, leki, dać dach nad głową tysiącom Sudańczyków mieszkających w obozach. Dzięki Wam tysiące dzieci mogły uczęszczać do szkoły, pomogliśmy tamtejszym misjonarzom w opłaceniu nauczycieli. Miesięczna pensja nauczyciela w Sudanie Południowym wystarcza na zakup 50-kilogramowego worka fasoli. To pokazuje, jak biedne jest to najmłodsze państwo świata. Z zebranych środków sfinansowaliśmy budowę szkół i bardzo potrzebnych ośrodków duszpasterskich, które służą jako miejsca schronienia. Ten piękny dar Polaków jest dla tych umęczonych ludzi wojną, długotrwałą suszą a później powodzią, gestem chrześcijańskiej solidarności, za który są bardzo wdzięczni. Jak zapewniali zawsze, pamiętają o nas w modlitwie.

Republika Środkowoafrykańska

W tym roku Dzień Solidarności chcemy dedykować Republice Środkowoafrykańskiej. Republika Środkowoafrykańska zajmuje powierzchnię niemal dwa razy większą niż terytorium Polski. Mimo to kraj zamieszkuje jedynie 4 miliony ludności. Populacja kraju zwiększyła się od czasu odzyskania niepodległości niemal 5-krotnie. W 1960 RSA liczyła 1 232 000 mieszkańców, a w 2017 ponad 5,6 mln. Na ludność kraju składa się ponad 80 grup etnicznych. Każda z nich posługuje się własnym językiem. Sąsiaduje ona min. z Sudanem Południowym. Klimat kraju jest bardzo zróżnicowany. Na północy występują na przemian dwie pory roku: deszczowa i sucha. Reszta kraju znajduje w strefie wilgotnego klimatu równikowego z bogatą szatą leśną i bagnami zamieszkałymi przez wiele gatunków zwierząt. Mieszkańcy kraju utrzymują się głównie z rolnictwa. Do roku 1960 była to kolonia francuska. Po odzyskaniu niepodległości,

jak w wielu koloniach, rządzą wojskowi. Podczas tych rządów i wskutek niezadowolenia z ich jakości, rodziły się różne bojówki, które zasilane były przez rebeliantów z krajów ościennych. Jak zawsze w takich przypadkach cierpią najslabsi, słabo chronieni przez wojsko mieszkańcy wsi, kobiety oraz dzieci i starcy. Intensywne walki w całym kraju, w wyniku których ponad 625 tysięcy osób zostało przesiedlonych (głównie kobiet i dzieci) trwają od grudnia 2012 roku. W samym Bangi ponad 83 tysiące ludzi żyje w prowizorycznych obozowiskach. Ludzie wciąż nie czują się na tyle bezpiecznie, aby powrócić do swoich domów. Przebywając w obozach dla uchodźców, mieszkańcy nie są w stanie uprawiać roli, co skutkuje głodem panującym w całym kraju. Od początku konfliktu dramatycznie wzrosła liczba dzieci cierpiących z powodu niedożywienia. Dzieci są coraz częściej ofiarami ataków i przemocy. Ponad 6 tysięcy dzieci zmuszonych zostało do dołączenia do ugrupowań zbrojnych. Wzrasta przemoc seksualna wobec dziewcząt. Pomoc potrzebna jest w jedynym działającym w kraju szpitalu dziecięcym. Codziennie do placówki przyjmowani są pacjenci z ranami postrzałowymi oraz innymi powstałymi na skutek walk zbrojnych, jakie tam ciągle mają miejsce.

W tym kraju pracuje wielu polskich misjonarzy, którzy podczas różnych niepokojów dali dowody swojego poświęcenia i odwagi. Kiedy proponowano im ewakuację, wielu z nich odmówiło, uważając, że muszą pozostać do końca ze swoimi wiernymi. Pracuje tam również dwóch polskich biskupów, którzy posługują w tamtejszych diecezjach.

Takie były główne powody, dla których chcemy naszą modlitwę i pomoc materialną skierować w tym roku do tego kraju, aby wzmocnić tamtejszy Kościół.

Najpilniejsze zadania

Choć edukacja w Republice Środkowoafrykańskiej jest darmowa, a obowiązek szkolny obejmuje dzieci w wieku 6–14 lat, to jednak poważnym problemem jest wysoce rozpowszechniona praca dzieci. Według UNICEF 63,5% dzieci w wieku od 5 do 14 lat musi pracować. Zjawisko to jest szczególnie widoczne w regionach wiejskich. Dzieci pracują w rolnictwie, górnictwie diamentów, jako pomoc domowa, przy hodowli bydła, a także przy utrzymaniu dróg. Dzieci są również zmuszane do pracy w kopalniach uranu, gdzie przyjmują śmiertelne dawki napromieniowania. Kolejnym problemem jest analfabetyzm. Wśród mężczyzn w wieku 15–24 lat wskaźnik alfabetyzacji wynosi 72,3%, a wśród kobiet w tym samym przedziale wiekowym 59,1%. Wśród dorosłych ponad połowa nie umie czytać ani pisać. Wobec tak alarmujących danych rozumiemy prośby misjonarzy o pomoc w budowie i utrzymaniu

szkół i innych placówek zajmujących się edukacją. Edukacja jest niezmiernie ważna, gdyż właściwie jedyną alternatywą dla młodzieży, która nie otrzymała wykształcenia, jest wcielenie do różnych bojówek i życie z rozboju.

Księża biskupi prosili nas również o wsparcie kształcenia i formacji osób dorosłych, które pomagają w prowadzeniu parafii, przygotowaniu do sakramentów. Ponieważ ciągle są duże braki jeśli chodzi o księży czy siostry zakonne, Kościół przykłada wiele starania do formowania, kształcenia katechistów. Ich posługa jest niezmiernie cenna w wielu parafiach.

Potrzeba również nowych kościołów i kaplic. Często te obiekty pełnią podwójną rolę: w tygodniu służą jako szkoły, a w niedziele służą do odprawiania nabożeństw.

Umocnienie, zarówno osobowe jak i materialne Kościoła katolickiego, jest niezmiernie ważne, gdyż jest to właściwie jedyna instytucja, która może wpływać na uspokojenie sytuacji politycznej i wprowadzenie trwałego pokoju w tym kraju.

Drogie Siostry, drodzy Bracia,

Dziękując za dotychczasowe dobro, jakie dokonało się dzięki waszej ofiarności, zwracam się do Was z pokorną prośbą o wsparcie Kościoła w Republice Środkowoafrykańskiej. To od nas zależy, czy ten Kościół otrzyma potrzebne środki do pełnienia swojej misji. Za wszelkie gesty życzliwości, modlitwę i wsparcie materialnie składam w ich imieniu serdeczne Bóg zapłać.

ks. prof. UKSW dr hab. Waldemar Cisko
Dyrektor Sekcji Polskiej
Papieskiego Stowarzyszenia
Pomoc Kościołowi w Potrzebie

JEDEN ZA WSZYSTKICH, WSZYSCY ZA JEDNEGO!

Kazanie dla dzieci

Witam Was, kochane dzieci, na tej szczególnej Mszy świętej niedzielnej. Dlaczego? Ponieważ dziś obchodzimy w Polsce XII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym w Republice Środkowoafrykańskiej. Czy wiecie, gdzie znajduje się ten kraj?

Nie wiemy...

RŚA – bo tak mówimy w skrócie, znajduje się w samym centrum Afryki, albo, jak sami się przedstawiają: w samym sercu tego kontynentu. Jednak pomimo tego faktu nie jest to szczęśliwy kraj. A to dlatego, że należy do najuboższych w świecie. Historia tego kraju, w porównaniu z naszą Ojczyzną, jest dosyć krótka, bo zaczyna się tak naprawdę w XIX wieku. Od tego czasu RŚA istniało jako terytorium francuskie. Republika ta pełną niepodległość uzyskała 13 sierpnia 1960, lecz była jednym z najbardziej niestabilnych państw w Afryce. Co to oznacza? Oznacza to, iż kraj ten nigdy nie zaznał wewnętrznego pokoju. Zawsze cierpiał – jak rodzina, która zawsze się kłóci. Czy spotkaliście takie rodziny, jakie są?

Tak. To rodziny, w których jest bardzo smutno...

Właśnie taki wielki smutek panuje w tej Republice od niepamiętnych lat. Jeden z największych dramatów tego kraju rozegrał się w 1977r. Wtedy zamordowano 200 dzieci protestujących wobec cesarskiej władzy, która okazała się terrorem. Czy wiecie, co oznacza słowo terror?

Tak - to niesprawiedliwa przemoc wobec innych...

Ta niesprawiedliwa przemoc panuje w RŚA do dziś. A wszystko dlatego, że w tym kraju nie przestrzega się prawa. Brakuje bezpieczeństwa i pokoju. Jeden z tamtejszych biskupów opowiadał, że został kilka razy porwany wraz z innymi księżmi dla okupu. Ludzie tam nie mogą spokojnie żyć: uprawiać rolę czy hodować zwierzęta.

Dlaczego?

Za każdym razem, gdy zbudują dom i zagrodę, zostają napadnięci

i ograbieni cierpią ubóstwo. To jest efekt wojny domowej w tym kraju. Czy wiecie, kto najbardziej cierpi w takiej wojnie domowej?

Pewnie dzieci ...

Tak, właśnie. Jak zwykle dzieci pozostają osamotnione w tej „walce dorosłych”. Wiele z nich - podobnie jak ich rodzice - nie umie czytać i pisać. Poważnym problemem jest bardzo rozpowszechniona praca dzieci w wieku od 5 do 14 lat. Zjawisko jest szczególnie widoczne w regionach wiejskich. Zamiast chodzić do szkoły, dzieci pracują w rolnictwie, górnictwie diamentów, jako pomoc domowa, przy hodowli bydła, a także przy utrzymaniu dróg. Jednak ukrywany jest również fakt, że pracują przy wydobywaniu uranu, który jest zabójczy dla człowieka. Dlatego często nawet nie dożywają 14. roku życia. To wielki i zarazem bardzo cichy dramat RŚA. Trzeba dużo modlitwy, aby rozwiązać ten problem. RŚA to bardzo biedny kraj duchowo i materialnie. Choć mieszkają tam w większości chrześcijanie, to jednak mało wiedzą o Bogu, ponieważ nie mają Pisma Świętego i nie umieją też czytać. Dlatego katolicka organizacja *Pomoc Kościołowi w Potrzebie* wydaje specjalnie w ich języku „Biblię dla dzieci”, z której uczą się czytać i pisać. Dużo pracy mają tam nasi misjonarze, którzy opowiadają o Panu Jezusie i wspomagają tubylców. Jak możemy odwdziżyć się za ich piękną pracę?

Możemy pomodlić się za nich...

Tak. Szczególnie dziś w Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym pamiętamy o wspaniałych ambasadorach Boga – misjonarzach. Niech dzisiejsza niedziela nas uczy, że jako jedna rodzina chrześcijańska wszyscy jesteśmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni przed Panem Jezusem. Gdy jednemu dzieje się krzywda, drugi przychodzi z pomocą. Tak wspólnie przyczyniamy się do rozwoju Królestwa Bożego na ziemi. Więc zawołajmy: jeden za wszystkich, wszyscy za jednego!

JEDEN ZA WSZYSTKICH, WSZYSCY ZA JEDNEGO!

ks. dr Andrzej Paś

Modlitwa wiernych

Pełni ufności i wdzięczności Bogu za wszelkie dary, jakie od Niego otrzymujemy, zanieśmy nasze modlitwy za Kościół – Ciało Chrystusa, który w swoich dzieciach nieustannie cierpi prześladowania.

Módlmy się za cały Kościół, papieża Franciszka, wszystkich biskupów i kapłanów, aby przez ich posługę dar Chrystusowego pokoju ogarniał całą ziemię.

Módlmy się za naszą Ojczyznę i wszystkich Polaków, abyśmy ciągle pamiętali o wartościach chrześcijańskich, które stanowią fundament naszej tożsamości.

Módlmy się za prześladowanych z powodu wiary, w sposób szczególny w intencji chrześcijan w Republice Środkowej Afryki, aby mocni łaską Chrystusa przemieniali kraj i serca ludzi, wśród których żyją.

Módlmy się za prześladowców Kościoła świętego, aby zaprzestali czynić zło i pozwolili w wolności wyznawać chrześcijańską wiarę.

Módlmy się za wszystkich dobroczyńców, dzięki którym Papieskie Stowarzyszenie *Pomoc Kościołowi w Potrzebie* może przychodzić z pomocą prześladowanym i potrzebującym. Niech Pan obdarza ich swoim błogosławieństwem.

Módlmy się za nas uczestniczących w tej Eucharystii, aby moc wspólnej modlitwy otwierała nasze oczy i serca na potrzeby i cierpienia naszych braci i sióstr.

Boże Wszchemogący, usłysz głos modlącego się Kościoła i obdarz go darem pełnej wolności i poszanowania w wyznawaniu wiary w naszej Ojczyźnie, Republice Środkowej Afryki i na całym świecie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Modlitwa za prześladowany Kościół

Boże, poprzez tajemnicze zrządzenie Twej Miłości
pozwoiliś swemu Kościołowi uczestniczyć
w cierpieniu Twego Syna,
wzmocnij nasze Siostry i Braci,
którzy z powodu swej wiary
są prześladowani.
Obdarz ich swoją mocą i wytrwałością,
aby w każdym ucisku
pokładali w Tobie całą swą ufność,
a w cierpieniu wiernie świadczyli o Tobie.
Podaruj im radość z uczestnictwa
w ofierze Chrystusa
i obdarz pewnością, że ich imiona
są zapisane w Księdze Życia.
Daj im do naśladowania Chrystusa siłę,
która wesprze ich w dźwiganiu Krzyża,
a w utrapieniu ustrzeże ich chrześcijańską wiarę.
Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

Propozycja ogłoszeń

XII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym to okazja, by przyjść z pomocą prześladowanym za wiarę i żyjącym w skrajnej biedzie chrześcijanom w Republice Środkowej Afryki. Poprzez dar modlitwy w ich intencji wypełnimy najważniejsze przykazanie miłości Boga i bliźniego.

Chrześcijanie w Republice Środkowej Afryki stanowią większość jej mieszkańców. Prześladowania i cierpienie, jakich doświadczają, głównie związane są z głodem, który dotyka większości populacji kraju. Konflikty zbrojne wewnątrz kraju i bieda zmusiły setki tysięcy ludzi do ucieczki i szukania schronienia w obozach dla uchodźców wewnątrz kraju i poza jego granicami. W obliczu tych działań zawsze najbardziej cierpią najsłabsi, a więc kobiety i dzieci, które często stają się ofiarami handlu ludźmi i niewolniczej pracy.

Zachęcamy do włączenia się w działalność Papieskiego Stowarzyszenia *Pomoc Kościołowi w Potrzebie*.

Wysyłając SMS o treści **RATUJE** na nr **72405** (koszt 2,00 zł + VAT 0,46zł), wspierają Państwo potrzebujących chrześcijan w Republice Środkowej Afryki. SMS-y mogą być wysyłane w okresie od 1.11.2020 do 31.03.2021. Dzięki ofiarom składanym dzisiaj do puszek Papieskie Stowarzyszenie *Pomoc Kościołowi w Potrzebie* może realizować projekty pomocy dla chrześcijan żyjących w tym kraju.

Stowarzyszenie działa w 150 krajach całego świata, niosąc pomoc, nadzieję i pojednanie. Wszystkie akcje, które prowadzimy, można śledzić na naszej stronie internetowej **www.pkwp.org**. Tam również zamieściliśmy modlitwy za prześladowanych chrześcijan. Można nas znaleźć także w mediach społecznościowych.

Wszelkie wpłaty prosimy kierować na jedno z poniższych kont z dopiskiem „Centralna Afryka”

PKO BP o/ Warszawa 87 1020 1068 0000 1402 0096 8990
ING Bank Śląski o/ Warszawa 31 1050 1025 1000 0022 8674 7759

Pomoc Kościołowi w Potrzebie
ul. Wiertnicza 142
02-952 Warszawa

